

[Jes Lunde]

og lade markedskræfterne ordne tingene, kommer man selvfølgelig ikke nogen vegne.

Læg vel mærke til, at det i alt det her ikke går ud på for SF, at vi vil love en øget materiel velstand. Det, vi vil love, er, at det er muligt at skabe balance i den danske økonomi, uden at man sælger de dårligst stillede, sådan som regeringen gør det i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

I denne korte bemærkning har jeg ikke mulighed for at svare statsministeren; det vil ske under anden runde her i debatten. Men jeg vil gerne nu sætte et punktum for den diskussion, der har optaget sindene, om ejendomsbeskatningen og de igangværende skattereformforhandlinger, og sige tak til statsministeren for et svar, som jeg opfattede som værende et klart svar – det håber jeg jeg har ret i – et klart svar, der betyder, når statsministeren taler om, at man vil respektere forligets tekst og indhold, at spørgsmålet om ejendomsbeskatningen nu definitivt er trukket ud af forhandlingerne om en skattereform og må afvente skattereformen i forbindelse med en drøftelse af de kommunale økonomiske konsekvenser til efteråret.

Det er klart, at den omstændighed, at det er trukket ud af skatteforhandlingerne, ikke er ensbetydende med, at folk ikke må sidde og tænke på det, som statsministeren sagde det, de må bare ikke tale om det. Det vil sige, at vi ikke fra regeringspartierne side vil blive stillet over for forslag om fastfrysning eller lempelse af ejendomsbeskatningen i de igangværende forhandlinger. Det er den aftale, vi har indgået med indenrigsministeren, og jeg opfatter statsministerens ord til os i dag sådan, at statsministeren og den samlede regering står bag sin indenrigsminister på dette område.

Uden at blive så polemisk, men forblive i den fantastisk elskværdige tone, som statsministeren anvendte over for socialdemokratiet, vil jeg gerne sige: mener statsministeren virkelig, at der er personer uden for regeringspartierne kreds, der har rystet på hånden i denne sag? Det tror jeg ikke der er.

Endelig spørgsmålet om lejeværdi. Der er i de igangværende drøftelser om skattereformen tale om en sænkning af lejeværdien. Det har vi accepteret, for det er et led i den syste-

matiske ændring af skalaer osv., men vi er naturligvis ikke indstillet på at gå videre ad den vej ud over den lempelse, der allerede har fundet sted. Men det er klart, det er et tema i forhandlingen.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Der var ikke flere korte bemærkninger. Så er vi tilbage i talerrækken. Hr. Svend Auken.

Svend Auken (S):

Jeg havde ventet, at statsministeren havde givet et svar, for jeg tror, det bliver nødvendigt, at vi får et svar på, om fortolkningen af det svar, vi har fået nu fra statsministeren, er den, som jeg gav udtryk for her, så vi ikke bagefter ser hr. Erhard Jakobsen være i vildrede med, hvad der er regeringens politik, og hvad der er aftalt mellem regeringen, socialdemokratiet og det radikale venstre, og så vi ikke skal have en genoptagelse af det menageri, vi har oplevet herom. Derfor tror jeg, et bekræftende svar fra statsministeren er helt påkrævet. O.k., så betragter vi det som et punktum for dette spørgsmål, hvis det er et bekræftende svar.

Så skal jeg i anledning af statsministerens økonomiske beregninger spørge, om statsministeren virkelig mener, når han siger, at renten er faldet meget mere i Danmark end i udlandet, at rentespændet mellem Danmark og udlandet – og det er jo dér, man skal måle det – er blevet formindsket relativt i løbet af regeringsperioden. Det er rigtigt, at der for nylig er sket en beskedent formindskelse af rentespændet i forhold til udlandet, men det er så sandelig ikke takket være regeringens dygtighed, det er, fordi nationalbankdirektøren har været pisket til at gøre det på grund af regeringens ukloge beslutning om at give salget af kroneobligationer fri.

Sandheden var, at man, da man gav salget fri i sin tid, regnede med et ubetydeligt salg til udenlandske købere, men man har siden årsskiftet 1983–84 og til nu solgt for 20 mia kr. kroneobligationer med det resultat, at man finansierer hele det danske underskud på betalingsbalancen til en rente på 13 pct. i stedet for de 10 pct., man ellers kunne nøjes med. Nationalbankdirektøren har været nødt til at reagere på dette forhold og derfor sænke renten noget, men nationalbankdirektøren har jo samtidig ikke lagt skjul på, at udvik-